

Evangelhia zilei de joi: Rănile glorioase

Comentariu la Evangelhia din joia octavei Paștelui. „Priviți mâinile mele și picioarele mele: eu sunt!”. Isus cel înviat ne invită să contemplăm rănile glorioase ale mâinilor și picioarelor Sale. El nu dorește ca vreodată să uităm cât de mult ne-a iubit, pentru că prin rănile Sale am fost mântuiți.

Evangelhie (Lc 24,35-48)

În acel timp, ei le-au povestit cele de pe drum și cum l-au recunoscut la frângerea pâinii.

Pe când vorbeau ei acestea, el a stat în mijlocul lor și le-a spus: „Pace vouă!”

Speriați și cuprinși de teamă, credeau că văd un duh, dar el le-a spus: „De ce v-ați tulburat și de ce se ridică aceste gânduri în inima voastră? Priviți mâinile și picioarele mele căci sunt eu însumi. Pipăiți-mă și vedeți: duhul nu are carne și oase, cum mă vedeți pe mine că am”.

Și, spunând acestea, le-a arătat mâinile și picioarele.

Însă pentru că ei, de bucurie, încă nu credeau și se mirau, le-a spus: „Aveți aici ceva de mâncare?”

Ei i-au dat o bucată de pește fript. Luând-o, a mâncat-o înaintea lor.

Apoi le-a spus: „Acestea sunt cuvintele pe care vi le-am spus când încă eram cu voi; că trebuie să se împlinească toate cele scrise despre

mine în Legea lui Moise, în Profeti și în Psalmi”.

Atunci le-a deschis mintea ca să înțeleagă Scripturile și le-a spus: „Așa este scris: Cristos trebuia să sufere și să învie din morți a treia zi și să fie predicată convertirea în numele lui spre iertarea păcatelor la toate popoarele. Începând din Ierusalim, voi veți fi martorii acestor lucruri”.

.....

saeComentariu la Evanghelie

Isus Își arată rănilile. Isus dorește să fie recunoscut prin rănilile Sale glorioase. Acestea sunt sigiliul pe care iubirea l-a imprimat pentru totdeauna în trupul Său glorios. În mâinile Sale, în picioarele Sale și în coasta Sa.

Această manifestare simplă exprimă semnificația minunată a Crucii.

Semnele iubirii lui Isus Cristos pentru omenire nu au rămas pe Calvar, ci s-au înălțat la Cer. S-au înălțat în glorie. Este adevărat că nu mai sângerează, dar continuă să spună același lucru pe care l-au exprimat pe Calvar.

Isus ne învață, prin rănile Sale glorioase, că nu trebuie să ne fie frică de răni. Că suferința este manifestarea cea mai sublimă a iubirii. Și că rănile iubirii nu trebuie ascunse. Ne mai învață și că, pentru a trăi ca înviat, trebuie să trăiesc ca răstignit.

Noi, cu logica noastră lumească, evităm orice semn și amintire a suferinței umane. Orice amintire a morții este eliminată din viața publică, din conversația cotidiană... Dar Isus, cu logica Sa divină, face publică și eternă pătimirea și moartea Sa. El nu vrea să uite ceea ce

a făcut; de aceea, rănilile Sale sunt ca un tatuaj al iubirii pentru noi.

Și, mai ales, nu vrea ca noi să uităm ceea ce El a făcut. Ceea ce continuă să facă în fiecare zi, în mod nesângeros, în jertfa Sfintei Liturghii.

Tu și cu mine, și toți, dorim să ne apropiem de aceste semne ale iubirii divine și să le sărutăm cu aceeași devoțiune și tandrețe cu care Maria le sărută în Cer. Răni care nu mai sângerează, dar care dăruiesc viață supranaturală. Tu și cu mine, și toți, dorim să ne împărtășim cu trupul Său glorios, în puritate și umilință.

Photo: Sirisvisual - Unsplash